

славу, али који је био толико сиромашан да га нису имали чиме сахранити: новац за то је дат из државне ризнице" [195, стр. 122, књ. II, бр. 16]

4.12. Валерије "који је уживао наклоност, не само да је изазвао завист (после победе над Тарквинијима - А.Ф.), него је чак осумњичен и грозно оптужен... Колале су гласине да је претендовао на царску власт... градио је себи кућу на врху Велија: кажу да се гради неосвојива тврђава... Те приче и веровање њима у народу су револтирали дух конзула (Валерија - А.Ф. - )...Сазвавши грађане на сабор... стао је за говорницу" [195, стр. 108, књ. II, бр. 7]. Затим Валерије говори усрдно оповргавајући оптужбу да жели да освоји власт. Посебно: "Да ли је могуће... да никакво јунаштво ви не поштујете толико да оно не би могло да буде подвргнуто сумњи? Зар је требало да се ја, највећи непријатељ царева, бојим да ћу и сам бити оптужен за претензију на царску власт?" [195, стр. 109, књ. II, бр. 7]. Код Ливија нисмо успели да нађемо неког другог конзула који је тако оптужен за време републике (до I в.)

Коментар. Дакле, укратко ћемо навести костур горе изложених догађаја

4.12(1). Велики војсковођа је оптужен за издају (освајање круне)

4.12(2). Оптужба је вероватно била заснована на неким стварним чињеницама

4.12(3). Валерије је уклоњен од конзулске власти и, судећи по

горе), "у немилости и таквом заборау, да га је предање учинило симболом несталности људске среће" [41, т. I, стр. 402]. При Велизаровом хапшењу "иметак му је конфискован" [137, стр. 84]

4.12. У време Готског рата Велизар је оптужен за издају. Готи су му понудили круну краља Италије с намером да га "одвоје" од Јустинијана и обезбеде себи подршку Велизарових војних јединица. Велизар је 539. год. победио Витигеса, готског краља. Готи су му понудили круну [41, т. I, стр. 372]. Крајем 539. год. (пред Велизаров одлазак из Италије) нови готски краљ Илдибалд је "послао посланике... да Велизару поруче да ће он, Илдибалд, доћи сам и пред Велизарове ноге положити пурпур, ако Велизар испуни обећање које је дао (! - А.Ф.) и себе прогласи за краља Италије..." [41, т. I, стр. 373]. "Велизар је обмануо Готе и круну ставио на располагање императору (Јустинијану - А.Ф.)" [41, т. I, стр. 372]. "Не хотећи да устаје против императора, славом овенчани херој се мирно упутио у Византију..." [41, т. I, стр. 373]. Али баш та чињеница да је Велизар наводно дао сагласност за његово потоње хапшење и конфисковање имовине [137, стр. 84]

4.12(1). Велики војсковођа је оптужен за издају (освајање круне)

4.12(2). Оптужба је била заснована на стварним чињеницама: Велизаровој сагласности на круну у преговорима с Готима

4.12(3). Велизар је опозван из Италије; затим је, на основу оптужбе за издају,